

Spotkanie CSFN i SNR w Rzymie
16-21 czerwca 2022
Nazaretanki i SNR na ścieżce synodalnej Kościoła ze Świętą Rodziną

W spotkaniu odbywającym się w Rzymie w dniach 16-21 czerwca 2022 r. pod hasłem „Nazaretanki i SNR na ścieżce synodalnej Kościoła ze Świętą Rodziną” wzięli udział:

Prowincja, kraj	Siostry	Członkowie SNR	Dzieci Nazaretu
<i>Jezusa Dobrego Pasterza</i> (Europa - Francja)	s. Luiza Chrzastowska s. Miriam Metelski	Ela i Sławek Świć, Małgosia Czarnohorska	Natalia, Julia, Karolinka, Kamilek
<i>Najświętszego Imienia Maryi</i> (Polska - Kraków)	s. Katarzyna Witkowska s. Jolanta Olczyk	Karolina i Kamil Jaworscy	Jan, Alicja, Julia
<i>Najświętszego Imienia Jezus</i> (Polska - Warszawa)	s. Maksymiliana Dojcz s. Michaela Pietrzak	Bożenka i Janusz Malcowie, Małgosia i Tomek Gniadzikowie	
<i>Świętej Rodziny</i> (USA)	s. Maria Magdalena Rybak	Michael D'Onofrio	
<i>Błogosławionych Męczennic z Nowogródka</i> (Białoruś)	s. Marianna Aleszczyk	Marta i Arciom Tkaczuk	Sara, Miriam
<i>Maryi z Nazaretu</i> (Filipiny)	s. Mary Michael Banquil s. Rosalie Marie Madelo	Grace Garrucho Nava i Carlos Olivares Nava	
<i>Ducha Świętego</i> (Australia)	s. Rita Marie Apura	Lyn Griffiths, Alycia Koulouris	
<i>Rzym</i>	s. Speranza Grzebielec		
	12 sióstr	16 członków	9 dzieci

Tłumaczkami były: s. Anita Jach i s. Justyna Czerwińska. Opiekę nad dziećmi sprawowały: s. Wioletta Czarnul i s. Miriam Jedlińska.

Dzień 1. 16.06.2022 (czwartek)

Sesja 1.

Wprowadzenie do spotkania – s. Speranza Grzebielec

Wystąpienie Matki Generalnej Angeli Marie Mazzeo

Pierwszy dzień Międzynarodowego Spotkania Sióstr Dyrektorek oraz przedstawicieli SNR rozpoczął się Mszą św. Podczas pierwszej sesji o godz. 9.00 s. Speranza Grzebielec, generalna koordynatorka SNR, powitała wszystkich przybyłych i przedstawiła najważniejsze

sprawy organizacyjne. Następnie modlitwę wprowadzającą w cały dzień poprowadzili przedstawiciele prowincji krakowskiej, s. Katarzyna Witkowska oraz Karolina i Kamil Jaworscy.

Wprowadzając w temat spotkania, który brzmi: „**Nazaretanki i SNR na ścieżce synodalnej Kościoła ze Świętą Rodziną**”, s. Speranza zachęcała wszystkich do szczególnego wsłuchiwania się w to, co chce mówić do nas Duch Święty i dokąd chce nas prowadzić po ścieżkach Nazaretu. Przypomniała słowa bł. Franciszki Siedliskiej: *„Pan Jezus dał ci zrozumieć ten skarb ukrytego życia w Nazarecie. Wydaje się, że nie ma w tym nic nadzwyczajnego, nic atrakcyjnego, nic, co zasługiwałoby na ludzkie pochwały i uznanie... Tu nasz Pan jest bardziej ukryty, niż na krzyżu czy w Eucharystii. W Nazarecie wydaje się, że On nawet swoją miłość ku nam ukrył. Nie czyni nic, a osiąga jakże wiele! Ukrył swoją mądrość i nawet swoją miłość, by dać nam wzór najpełniejszego oddania... Ta pozorna bierność kryła pełnię aktywności, to jest miłość doskonałą, modlitwę i ofiarę z siebie”*. Siostra stwierdziła, że nam wszystkim, Siostram i Stowarzyszonym, Pan Jezus dał odkryć i zrozumieć piękno Nazaretu.

Następnie Generalna Koordynatorka przedstawiła aktualne dane statystyczne. SNR istnieje w 7 prowincjach. W ujęciu chronologicznym są to: USA, Australia, Francja, Warszawa, Kraków, Białoruś, Filipiny. Nie ma na razie Stowarzyszenia na Ukrainie oraz w "domach misyjnych" ss. Nazaretanek w Ziemi Świętej, Ghanie i Hiszpanii. Według danych na grudzień 2021 r. SNR zrzesza 707 członków na całym świecie.

W październiku 2021 r. papież Franciszek otwierając Synod Biskupów w Kościele, zaprosił wszystkich wiernych w Kościołach lokalnych do podjęcia drogi synodalnej, która opiera się na 3 fundamentach:

Spotkać – spotkanie z żywym Bogiem;

Słuchać – słuchanie Ducha Świętego;

Rozeznawać – rozeznawanie drogi miłości.

Jako Nazaretanki i Stowarzyszenie Najświętszej Rodziny pragniemy włączyć się w życie Kościoła i w drogę synodalną. Według tej metody chcemy też pracować podczas Międzynarodowego Spotkania w Rzymie. W naszej kontemplacji towarzyszyć nam będzie scena odnalezienia Jezusa w świątyni i powrotu do Nazaretu (Łk 2,41-52). Podstawowe pytanie, na które chcemy znaleźć odpowiedź, to:

Do podjęcia jakich kroków zaprasza nas Duch Święty, abyśmy wzrastali w naszym podążaniu razem, Zgromadzenie Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu oraz Stowarzyszenie Najświętszej Rodziny?

Gośćmi 1. sesji były Siostry z Zarządu Generalnego CSFN na czele z Matką Generalną Angelą Marie Mazzeo. Matka Generalna wyraziła na wstępie swoją wielką radość z możliwości przyjęcia tak wielu gości z całego świata w domu generalnym Zgromadzenia. Podkreśliła, że jest to historyczne spotkanie, bo oprócz Sióstr Dyrektorek i Sióstr posługujących w SNR biorą w nim także udział po raz pierwszy przedstawiciele członków Stowarzyszenia z każdej prowincji. „Widzimy – powiedziała Matka Generalna – jak ważne jest słuchanie różnych głosów i rozważanie różnych perspektyw”.

Idea grup współpracujących z CSFN jest koncepcją sięgającą myśli bł. Marii od Pana Jezusa Dobrego Pasterza o Bractwie Świętej Rodziny. I chociaż w każdej prowincji występują różne modele Stowarzyszenia, wszędzie – podkreśliła Matka Angela – istnieją te same elementy, o których pisała bł. M. Franciszka:

„Cześć i naśladowanie przykładu Świętej Rodziny Jezusa, Maryi i Józefa, zwłaszcza przez szerzenie wśród siebie i wśród innych Królestwa miłości Bożej, które rozkwitło najpierw w Świętej Rodzinie na ziemi”.

Matka Angela przypomniała, że w 1925 r. podczas kapituły generalnej stwierdzono, że stowarzyszeni świeccy będą szerzyć Królestwo Bożej Miłości tam, gdzie Siostry nie mogą dotrzeć. Ten cel jak tak samo ważny i aktualny dzisiaj, w XXI w.

Aktualnie na świecie jest ok. 1100 nazaretanek, zaś w SNR jest: 707 członków, 268 dzieci Nazaretu oraz ok. 120 kandydatów do SNR. Ta suma liczby świeckich jest prawie równa ilości Sióstr Nazaretanek. To podkreśla, jaka siła tkwi w SNR oraz z jaką siłą SNR może szerzyć misję Królestwa Bożej Miłości w Kościele i w świecie. Matka Generalna podkreśliła, że CSFN wzbogaca się poprzez SNR o pełniejszą obecność w świecie i zdobywa nowe obszary do misji apostołskiej, pozwalając pełniej realizować charyzmat Nazaretu.

By móc realizować ideę charyzmatu Matki Założycielki wraz z Siostrami Nazaretankami, członkowie Stowarzyszenia sami muszą wkładać wiele wysiłku, by troszczyć się o swoją rodzinę, o jej wzajemną miłość i jedność.

W dalszej części swego wystąpienia Matka Angela Marie Mazzeo przypomniała za św. Pawłem, że „różne są dary łaski, lecz ten sam Duch” (1 Kor 12, 4). Każdy z nas, każdy ze Stowarzyszonych posiada różne dary i talenty. Udział w misji Zgromadzenia może być zatem różny w zależności od tych darów, których udziela Pan, jak i na mocy stanu, w którym jesteśmy, czy to stanu zakonnego, małżeńskiego czy życia samotnego. „Modłę się – podkreśliła Matka – by każdy z nas był otwarty na dzielenie się tymi darami”.

Spotkanie międzynarodowe CSFN i SNR w Rzymie jest szansą na wymianę dóbr i pomysłów, jakie są charakterystyczne dla poszczególnych krajów, regionów. „Nie możemy przewidzieć, dokąd zaprowadzi nas Duch Święty” – powiedziała Matka Generalna. „Drogę poznaje się, idąc”.

„Niech Święta Rodzina będzie waszym przewodnikiem i towarzyszy wam w tych dniach – zakończyła Matka Angela. – Uccie się od **Maryi** słuchać tak, jak Ona słuchała słów Anioła i wierzyła, że słowa Boga skierowane do Niej się spełnią. I tak jak Ona, zachowajcie w swoim sercu skarb tego czasu spędzonego razem.

Uccie się od **Józefa** otwartości na wszystkie sposoby, w jakie Pan chce się z nami komunikować, i niech nasze działania wypływają z pragnienia, by zawsze wypełniać wolę Ojca.

I obyśmy nauczyli się od **Jezusa** chodzić z naszymi braćmi i siostrami jak jedna rodzina, dostrzegać talenty innych, dawać innym przestrzeń do bycia sobą i ofiarować im pokój Chrystusa, który jest przyczyną naszej nadziei”.

Sesja 2.

Charyzmat, duchowość i misja Zgromadzenia. Jak Nazaretanki i SNR mają kroczyć razem, pijąc z tego samego źródła? - s. Maria Teresa Marcinik CSFN

O charyzmacie najlepiej mówimy, żyjąc nim, gdy nasz sposób życia o nim świadczy. Wszyscy, Siostry i Stowarzyszeni, mamy to samo źródło: chrzest św., słowo Boże, Eucharystia, czerpiemy z duchowości Nazaretu.

Charyzmat i duchowość Nazaretu przenikają się ze sobą, są ze sobą mocno związane. W centrum znajduje się Najświętsza Rodzina z Nazaretu, która jest Królestwem Bożej Miłości. Z tego wypływają inne elementy, cechy, postawy, takie jak: miłość Boga i miłość wzajemna; głębokie zjednoczenie z Bogiem; duch ukrycia, nazaretańska zwyczajność i prostota; umiłowanie Eucharystii; umiłowanie Kościoła i Ojca św.; rys paschalny; posłuszeństwo woli Bożej; wierność Duchowi Świętemu.

Z tego wypływa misja Nazaretu, którą jest rozszerzanie Królestwa Bożej Miłości wśród siebie, wśród innych, a zwłaszcza w rodzinach.

Czym jest charyzmat? Charyzmat (gr. *charis* – łaska, łac. *grazia, gratis*) – dar darmo dany. Różnica między łaską a charyzmatem polega na tym, że łaskę możemy wymodlić, wyłagać, charyzmat otrzymuje się za darmo, zależy od hojności Ducha Świętego. Termin *charyzmat* w Kościele odnosi się do charyzmatu życia konsekrowanego, charyzmatu założyciela.

Charyzmat w sensie teologicznym zawiera w sobie wymiar:

- pneumatologiczny – dar Ducha Świętego;
- wspólnotowy – jest zawsze dla wspólnoty, by nim służyć;
- eklesjalny – ma odpowiedzieć na konkretną potrzebę w Kościele, jest dany do budowania Ciała Chrystusowego;
- Chrystologiczny – odsłania jakąś część, „fragment” tajemnicy Chrystusa.

W świetle tego, jak powiedziała kiedyś Matka Teresa Jasionowicz: „Charyzmat to nie coś, to Ktoś”, to Ktoś, czyli Jezus, który przyszedł z Nieba i przez 30 lat objawiał miłość Boga w rodzinie. Charyzmat założyciela uwidacznia się w misji Zgromadzenia, jest to rzeczywistość o wiele bogatsza, szersza, jest darem duchowym otrzymanym przez założyciela, jest rzeczywistością odkrywaną przez wiele lat.

Duchowość rodzi się z konkretnego charyzmatu, z tego daru rodzi się droga, strumień. Źródło jest obrazem charyzmatu, zaś strumień jest symbolem duchowości. Charyzmat jest darem niezmiennym, duchowość jest podatna na wpływy kulturowe, może przejawiać się na różne sposoby w zależności od tego, kto nią żyje, w zależności od kontekstu kulturowego i językowego, w jakim jest przeżywana. Tak jak strumień wody przybiera różne postacie w zależności od takiego, po jakim terenie płynie, w zależności od koryta, w jakim płynie, w zależności od brzegów, jakie go otaczają i od klimatu, w którym płynie. Podobnie jest z duchowością. Tę samą duchowość będą inaczej przeżywać różne osoby i różne Instytuty.

Charyzmat jest czymś trwałym i stabilnym, niesie ze sobą wymóg ciągłości i nie można go zmieniać. Duchowość natomiast może być dzielona z innymi, nawet jeśli nie mają oni ścisłych więzi z danym Instytutem i jego tradycją (zob. B. Secondin, *Otwarte Horyzonty*, s. 281-282).

Każdy charyzmat bierze początek ze słowa Bożego, które Bóg w swoim zamyśle przewidział dla tego założyciela. O. Bernard Hylla, zmartwychwstaniec, mówi, że wszyscy założyciele żyją według całej Ewangelii, ale każdy z nich otrzymał ją jakby otwartą na innej stronie. U bł. Matki Franciszki to otwarte słowo Boże o Królestwie: „*Ecce regnum Dei intra vos est*” (Łk 17,20).

Żeby charyzmat mógł być odkryty, założyciel musi mieć jedyne niepowtarzalne doświadczenie Boga. Do tego dochodzi odkrycie pilnej potrzeby Kościoła na ten czas, której zaradzić może tylko Bóg i On znajdzie drogę, by jej zaradzić. W II połowie XIX w. tą potrzebą

było ratowanie rodziny, zwłaszcza chrześcijańskiej. Odkrycie tej potrzeby w Kościele pozwoliło specyficznie zrozumieć Ewangelię i tajemnicę Chrystusa. Matka Założycielka dostrzegła w Świętej Rodzinie, w ukrytym życiu Nazaretu początek Królestwa Bożego na ziemi. *„Charyzmatem Nazaretu jest Miłość Wcielona w Najświętszej Rodzinie z Nazaretu. Królestwo Bożej Miłości objawione w życiu Najświętszej Rodziny jest odblaskiem życia Trójcy Świętej”*.

W ostatniej konferencji do sióstr, 14 listopada 1902 r., tydzień przed śmiercią, Matka mówiła: *„Jest to złudzenie, jeżeli któraś z sióstr myśli, że kocha Pana Jezusa, a tej lub owej siostry znieść nie może. MIŁOŚCI, MIŁOŚCI SIOSTRY MOJE! NAZARET I NIEMIŁOŚĆ NIE MOGĄ MIEĆ NIC WSPÓLNEGO ZE SOBĄ. Z Nazaretu wyszło Słowo Wcielone, wyszła Miłość na świat cały, a więc w nas, w dzieciach Najświętszej Rodziny, miłość musi kwitnąć i panować, inaczej nie byłobyśmy prawdziwymi dziećmi Najświętszej Rodziny”*.

Nasz charyzmat jest darem do przeżywania w konkretach życia, do dzielenia się najpierw w obrębie naszych wspólnot, rodzin, środowisk – szerzenie Królestwa Bożej Miłości wśród siebie, wśród innych, a szczególnie w rodzinach. Tak jak w ziarnie, tak jak w słowie Bożym ukryta jest siła życia - ta sama duchowa moc kryje się w charyzmacie nazaretańskim. Ważne by ją odkrywać!!! Ważne jest moje pragnienie – czy tego chcę??? Czy chcę poznawać ten duchowy charyzmat na swojej drodze, w swoim życiu? Czy pragnę odkrywać w charyzmacie ten duchowy potencjał życia?

Sesja 3.

Czy chcesz nauczyć się kochać Pana Jezusa? Życie i duchowość bł. Franciszki Siedliskiej na przykładzie zakładania nowej fundacji w Londynie - s. Barbara Gromada CSFN

Rozpoczynając opowieść o bł. Marii od Pana Jezusa Dobrego Pasterza s. Barbara pokazała atmosferę domu Siedliskich w okresie jej dzieciństwa i młodości. To tam widoczne są już rysy jej osobowości i źródła tego, co stało się tęsknotą i nieodkrytym jeszcze początkiem jej duchowości.

„Czy chcesz nauczyć się kochać Pana Jezusa” – to pytanie o. Leandra, kapucyna, zaproszonego do domu Siedliskich, które spotkało się z oddźwiękiem w sercu młodej Franciszki. Odtąd Jej całe życie stało się wielką szkołą kochania, szkołą, która miała niezwykle wymagającego Mistrza; z tej szkoły wychodziły dusze niezwykle, takie jak bł. Franciszka.

Jej życie, duchowość zostały pokazane przez s. Barbarę na przykładzie zakładania nowej fundacji w Londynie, gdy Franciszka Siedliska miała 50 lat.

Był koniec XIX w., do Anglii trafiło wówczas ok. 3-5 tys. Polaków, biednych, zagubionych, którzy chcieli dostać się do Ameryki, ale z różnych powodów zatrzymali się w Anglii. Nie mając środków finansowych, skazani byli na tragiczny los. Na wyspach nie było regularnego duszpasterstwa. W 1891 r. pojawiła się pierwsza myśl o założeniu fundacji w Londynie. Z jednej strony była to szansa na pozyskanie nowych powołań wśród dziewcząt znających j. angielski, które można by postać do niezwykle intensywnie rozwijającej się misji w USA. Dodatkowo problemy finansowe nowo powstałego Zgromadzenia zachęcały do rozpoczęcia fundacji w Anglii.

Wkrótce po spotkaniu z abp Westminsteru Herbertem Vaughan, a także z niezwykle wpływową i ważną osobą lady Herbert, została podjęta decyzja o wyjeździe do Londynu. W 1895 r. rozpoczęła swą działalność misja polsko-litewska. Początki fundacji były bardzo

trudne, siostry mieszkaly w bardzo ubogich warunkach. Pojawialo sie wiele róznych niedogodnoŝci, tak¿e na tle narodowoŝciowym. Dodatkowo niepokoje wywoływały ataki agresji ze strony miejscowych ¿ydów, którzy obawiali siê, ¿e siostry przyjechały ich nawracać.

Przez ok. pół roku matka prowadziła bardzo intensywną działalność duszpasterską ze wzglêdu na brak kapłana. Siostry zaangażowały siê mocno w posługê chorym, zarówno w domach, jak i w szpitalach, niezale¿nie od wyznania czy narodowoŝci, czasem pokonując pieszo ogromne odległoŝci, by dotrzeć do potrzebujących.

„Nie ludzie nas, ale my ludzi wyszukiwać mamy. Oni do ksiêdza idą przez siostry. Siostry ich muszå przyciågać, nauczać, pociågać!” – powtarzała Matka Franciszka swym siostrom. Nie mogły pomóc ludziom materialnie, ale ratowały ich dusze, zabiegały o ich zbawienie. *„Pan Jezus dał mi to, o co go w modlitwie proŝłam, by szukać zbłąkanych owieczek i za łaskå Bo¿å przyprowadzać je do owczarni”*.

Tak w praktyce wyglądała szkoła miłości bñ. Franciszki. Rodzaju lekcji nie wybierała, szła tam, gdzie Jezus, którego chciała kochać nad ¿ycie, ją posyłał.